

Obvodní soud pro Prahu 4
28. pluku 1533/29b
100 83 Praha 10

V Praze dne 11. ledna 2011

Č. j. 55 C 56/2010

Věc: odvolání

Odvolávám se proti usnesení č.j. 55 C 56/2010-74 Os pro Prahu 4 ze dne 20. prosince 2010, kterým byl **odmítnut** můj žalobní návrh na úpravu výživného dle Metodického pokynu Ministerstva spravedlnosti na sjednocování rozhodování soudů v otázce výživného.

I.

Předně je nutno konstatovat, že napadené usnesení

je neplatné,

protože bylo vydáno soudkyní JUDr. Smitkovou, která měla být ve smyslu nálezu Ústavního soudu III. ÚS 441/04 zcela nepochybně vyloučena z projednávání mých věcí. Usnesení vydané soudkyní JUDr., Smitkovou tedy bez ohledu na jeho obsah hrubě porušuje moje základní právo dle čl. 36 odst. 1 LZPS a vzbuzuje odůvodněnou pochybnost o důvěryhodnosti české justice.

Proti soudkyni JUDr. Smitkové jsem vznesl námitku podjatosti pro její poměr k projednávané věci, kdy není schopna pochopit text psaný v úředním jazyku a převrátila smysl mého žalobního návrhu. Mojí kritikou její otřesné kvality práce se soudkyně JUDr. Smitková navíc cítí být natolik poškozená, že si vymyslela trestné činy, které se nikdy nemohly stát, a podala na mě trestní oznámení. Tuto závažnou skutečnost však do vyjádření k námitce podjatosti neuvedla a účelově tvrdila, že k mojí osobě nemá žádný poměr tak, aby nebyla vyloučena z projednávání mých věcí a skrze svou pravomoc se mi mohla následně mstít bráněním průchodu mých práv. Odmítnutí žalobního návrhu je toho jasným důkazem (viz. vyjádření k odmítnutí žalobního návrhu).

III. ÚS 441/04

Evropský soud pro lidská práva v řadě svých rozhodnutí vyložil, nestrannost soudu má dva aspekty: nestačí, že se soudce subjektivně necítí být podjatý ve vztahu k účastníkům či věci, ale i objektivně nahlíženo musí být vyloučeny oprávněné pochybnosti o jeho nestrannosti, přičemž i pouhé zdání v tomto směru může mít význam (např. v rozhodnutí Piersack proti Belgii ze dne 21. září 1982, § 30, soud konstatoval, že z rozhodování by měl být vyloučen soudce, u něhož existuje opodstatněná obava, že není zcela nestranný, neboť v sázce je důvěryhodnost, kterou soudní moc musí vzbuzovat v demokratické společnosti a zejména u účastníků řízení; srov. též Wettstein proti Švýcarsku ze dne 21. prosince 2000, § 42 - 44).

Mimo porušení mého práva na spravedlivý soudní proces ve smyslu čl. 36 odst. 1) LZPS se soudkyně JUDr. Smitková dopustila trestného činu poškozování cizích práv dle § 181 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, protože svým nepravdivým vyjádřením uvedla v omyl soudce Městského soudu v Praze, kteří rozhodovali o mojí námitce podjatosti.

II. Vyjádření k odmítnutí žalobního návrhu

Odmítnutí žalobního návrhu je v odůvodnění postaveno na **lživých tvrzeních a zástupných problémech ve zjevném úmyslu bránit průchodu spravedlnosti.**

Je zcela **lživé tvrzení**, že jsem neuvedl žádnou „konkrétní částku“. Již v samotném žalobním návrhu jsem ve III. odstavci uvedl částku 1896,- Kč až 2494,- Kč, které byly vypočítány z mého skutečného čistého příjmu dle Metodického pokynu Ministerstva spravedlnosti na sjednocování rozhodování soudů v otázce výživného. Soudem požadovanou „konkrétní částku“ jsem pak uvedl i v návrhu na vydání předběžného opatření ze dne 3. 9. 2010 a i ve druhém návrhu na vydání předběžného opatření ze dne 27. 9. 2010.

V souladu s poučením, které se mi dostalo od Městského soudu v Praze v usnesení č.j. UL 103/2010-5 ze dne 17. 9. 2010 jsem pak dopisem ze dne 28. 9. 2010 odstranil **všechny údajné nejasnosti** žalobního návrhu.

Pokud soud (soudkyně JUDr. Smitková) nepochopil žalobní návrh a otočil jeho smysl, pak není ani divu, že nepochopil dopis odstraňující údajné nejasnosti a nechápe ani Metodický pokyn Ministerstva spravedlnosti na sjednocování rozhodování soudů v otázce výživného. Proto jsem se také vzdal práva mít svého soudce a dožadoval jsem se změny soudce, pro kterého nebude problém pochopit text psaný v úředním jazyku a zvládne jednoduché matematické operace.

Nebaví mě stále dokola vysvětlovat to, co krom soudců chápe každý průměrně inteligentní člověk, proto se odkazuji na předchozí korespondenci se soudem, kde je vše podrobně vysvětleno a jen krátce uvádím:

Ve smyslu čl. 4 LZPS mohou být povinnosti ukládány pouze zákonem, v jeho mezích a musí platit pro všechny podobné případy stejně. V tomto údajném právním státě však není žádný zákon o výživném a o výživném rozhodují soudy pouze podle svojí momentální nálady. Proto byl vydán Metodický pokyn Ministerstva spravedlnosti na sjednocování rozhodování soudů v otázce výživného. Protože nejsem zákonodárce, nemohu si pro svůj případ vydat zákon, kterým bych si stanovil vyživovací povinnost. Mohu tedy vycházet pouze Metodického pokynu Ministerstva spravedlnosti na sjednocování rozhodování soudů v otázce výživného. V tomto pokynu však **nejsou uvedeny žádné konkrétní částky**, ale pouze procentní sazby, které jsem do žalobního návrhu uvedl. Není můj problém, že soud odmítá pochopit logickou věc, že konkrétní částku výživného je možné spočítat pouze ze známých veličin. Pokud je příjem za určitý rok znám až v dubnu následujícího roku a výživné nelze upravit zpětně, pak by nemělo smysl podávat žalobní návrh. Mimo soudců, kteří si dokážou svoje platy udržet skrze Ústavní soud, běžný občan takovou možnost nemá, jeho příjem se často mění i v průběhu jednoho roku a tedy nemůže předem určit svůj příjem. Možná, že někdo ze soudců dokáže vypočítat rovnici o několika neznámých, já to však neumím. Nepochybně proto také v Metodickém pokynu Ministerstva spravedlnosti na sjednocování rozhodování soudů v otázce

výživného **není uvedena žádná konkrétní částka**, ale procentní sazby, aby si každý mohl spočítat výživné podle aktuální situace.

Žádný platný zákon nepředepisuje, že by v rozsudku **musela být uvedena konkrétní částka**. Ostatně je zde vydáváno tisíce rozsudků ročně, ve kterých **žádná konkrétní částka není uvedena, přesto jsou vykonatelné a právně vymahatelné**. Pokud by v rozsudku byla uvedena příslušná procentní sazba, byl by rozsudek velmi dobře vykonatelný, protože díky kalkulačce zvládne výpočet výživného i osoba s nedokončeným základním vzděláním. V daném případě má žalobce i žalovaný ukončené střední vzdělání, proto není pochyby, že by takový výpočet některá ze stran nezvládla.

III.

Z uvedených důvodů se dožadují zrušení usnesení o odmítnutí žaloby a předání věci k řešení soudci, který není vůči její osobě zaujatý a zvládne pochopit text psaný v úředním jazyce.

Luboš Meszner